Lietas Nr.C28314615
Lietas arhīva Nr.C-1463-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ventspilī, 2015.gada 11.decembrī

Ventspils tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Fišere,
ar sekretāri D.Nikolājevu,
piedaloties prasītāja – If P&C Insurance AS Latvijas filiāle– pārstāvim /pers. A/, atbildētāja - SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" – pārstāvim /pers. B/,
zvērinātam advokātam /vārds, uzvārds/,
izskatot atklātā tiesas sēdē Ventspilī, Zvana ielā 9, civillietu Nr.C28314615 If P&C Insurance AS Latvijas filiāle (reģistrācijas Nr.40103201449) maza apmēra prasībā pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" (reģistrācijas Nr. 40103362321) par naudas piedziņu,

k o n s t a t ē j a

2015.gada 29.jūlijā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā saņemts If P&C Insurance AS Latvijas filiāles (turpmāk – prasītājs) maza apmēra prasības pieteikums pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk - atbildētājs) par naudas piedziņu, kurā norādīts, ka 2012.gada 12.oktobrī /adrese/, tika saliets /pers. C/ apdrošinātais dzīvoklis Nr.31 (turpmāk tekstā - Dzīvoklis). 2012.gada 12.oktobrī SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" sastādīja aktu par konstatētajiem bojājumiem, kurā konstatēts, ka ūdens noplūdes iemesls ir kanalizācijas stāvvada bojājums. Ūdens noplūdes rezultātā Dzīvoklim nodarītie bojājumi norādīti īpašuma apskates protokolā. Kopējais Dzīvoklim noplūdes rezultātā nodarīto zaudējumu apjoms saskaņā ar SIA „A.V.E. Plus" sastādīto un If P&C Insurance AS Latvijas filiāles īpašuma eksperta apstiprināto tāmi ir LVL 1448,18.

Pamatojoties uz negadījuma brīdī spēkā esošā privātpersonu īpašuma apdrošināšanas līguma (apdrošināšanas polises Nr.391100373724) noteikumiem, /pers. C/ pieteikto atlīdzības pieteikumu, 2012.gada 7.novembrī starp SIA „A.V.E. Plus" un /pers. C/ noslēgto līgumu Nr.022/2012 par Dzīvokļa remontu, 2012.gada 23.novembra Pieņemšanas - nodošanas aktu par izpildītajiem remontdarbiem, SIA „A.V.E. Plus" 2012.gada 2.novembra rēķinu Nr.061/2012 un SIA „A.V.E. Plus" 2012.gada 23.novembra rēķinu Nr. 063/2012, prasītājs ir izmaksājis SIA „A.V.E. Plus" apdrošināšanas atlīdzību LVL 1448,18 apmērā par ūdens noplūdes rezultātā bojātā Dzīvokļa remonta izdevumiem.

Civillikuma 1770.pants nosaka, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Atbilstoši Civillikuma 1773.pantam zaudējumi var būt tieši, netieši un nejauši. Savukārt Civillikuma 1775.pants nosaka, ka katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmās daļas 1.punktu kopīpašumā esošajā daļā ietilpst (..) dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikāciju sistēmas, iekārtas un citi ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistīti funkcionāli nedalāmi elementi, kas nepieder pie atsevišķā īpašuma (..). Minētās likuma normas izpratnē kanalizācijas stāvvads ir uzskatāms par dzīvojamās mājas inženierkomunikāciju sistēmu (iekārtu).

Lietā nav un nevar būt strīda, ka māja Rīgā, /adrese/, ir nodota atbildētāja pārvaldīšanā. Minētā iemesla dēļ, ievērojot Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punkta c) apakšpunktā noteikto, ka obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības ietver dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanu, tehnisko apkopi un kārtējo remontu, atbildētājam ir tiesības un pienākums pārvaldīt un apsaimniekot mājas kopīpašumā esošās daļas, tai skaitā, bet ne tikai mājas kanalizācijas cauruļvadu sistēmu Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumā noteiktajā kārtībā.

Ņemot vērā minēto, atbildētājs kā dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldnieks ir atbildīgs par mājas kopīpašumā esošo daļu un kopējo inženiertehnisko komunikāciju pienācīgu uzturēšanu un pārbaudi, kā arī par tehnisko apkopi un remontu. Ņemot vērā atbildētāja 2012.gada 12.oktobrī sastādītajā aktā par konstatētajiem bojājumiem konstatēto, ka ūdens noplūde notika kanalizācijas cauruļvada bojājuma rezultātā, atbildētājs ir pilnībā atbildīgs par notikušo ūdens noplūdi un tās rezultātā nodarītajiem zaudējumiem. Tā kā saskaņā ar apdrošināšanas polises nosacījumiem, iestājoties apdrošināšanas gadījumam apdrošinājuma ņēmējam jāveic pašriska maksājums LVL 100 apmērā, ko konkrētajā gadījumā /pers. C/ ir samaksājusi, prasītājam nodarīto zaudējumu apmērs sastāda LVL 1348,18 (EUR 1918,29), t.i., izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība LVL 1448,18 mīnus pašrisks LVL 100.

Saskaņā ar likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas atbildīga par zaudējumiem. Prasītājs ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību saistībā ar /pers. C/ apdrošinātajam Dzīvoklim nodarītajiem bojājumiem, līdz ar to prasītājs pilnībā pārņem no /pers. C/ prasības tiesības izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības, no kuras atskaitīts pašrisks, apmērā. Prasītājs 2014.gada 12.jūnijā nosūtīja atbildētājam vēstuli „Regresa prasība atlīdzību lietā Nr. 11261735", kurā lūdza atbildētājam labprātīgi atlīdzināt zaudējumus izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības mīnuss pašrisks jeb EUR 1918,29 apmērā.

Atbildētājs 2014.gada 8.jūlija atbildes vēstulē norādīja, ka prasītāja pretenziju neatzīst, jo uzskata, ka dzīvojamās mājas kanalizācijas cauruļu plīšana ir nejauša rakstura, kas nerada atbildētājam pienākumu atlīdzināt zaudējumus, jo atbildētājs neatbild par avāriju sekām un izdevumiem, kuru cēlonis ir dzīvojamās mājas konstruktīvie elementi, [...], kā arī kanalizācijas, aukstā/karstā ūdens sistēmas vai to atsevišķi elementi ir nokalpojuši ilgāk par normatīvo ekspluatācijas laiku [...] un kuru cēlonis ir šo sistēmu nolietojums.

Taču šāds apgalvojums ir nepamatots, jo, pat, ja dzīvokļu īpašniekiem tika paziņots par ekspluatācijas termiņa beigām, tas nenozīmē, ka atbildētājam kā apsaimniekotājam nav jāveic likumā noteiktās obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības - dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un

komunikāciju apsekošanu, tehnisko apkopi un kārtējo remontu. Atbildētājam kā savas profesionālās darbības sfēras speciālistam bija jāzin un jāparedz, kādas sekas var iestāties savlaicīgi nenovēršot konstatētos defektus vai aktīvi nebrīdinot dzīvokļu īpašniekus veikt nepieciešamās darbības bojāto iekārtu un komunikāciju sistēmu nomaiņu.

Arī pastāvošajā tiesu praksē vairākos citos līdzīgos (identiskos) gadījumos secināts, ka dzīvojamās mājas, tai skaitā dzīvojamās mājas inženierkomunikāciju sistēmu (iekārtu) uzturēšana un apsaimniekošana ir atbildētāja pienākums. Līdz ar to atbildētājam ir pienākums atlīdzināt radušos zaudējumus.

Taču, diemžēl, līdz prasības pieteikuma nosūtīšanas dienai atbildētājs zaudējumus nav atlīdzinājis, kas prasītājam liek secināt, ka ārpustiesas ceļā strīds starp pusēm nav atrisināms, sakarā ar ko prasītājs ir spiests lūgt tiesai prasības pieteikumā norādītos zaudējumus piedzīt no atbildētāja piespiedu kārtā.

Prasītāja ieskatā dzīvojamās mājas kanalizācijas stāvvada plīsana, kā tas secināms no atbildētāja aktā sniegtās informācijas, nav uzskatāms par nejaušu notikumu vai nepārvaramas varas apstākli Civillikuma 1773.panta izpratnē. Appludināšanas rezultātā izraisītie zaudējumi nav uzskatāmi par nejaušiem Civillikuma 1773.panta izpratnē, bet ir atbildētāja prettiesiskas bezdarbības sekas, proti, ūdens noplūdi varēja novērst, ja dzīvojamās mājas kopējās inženiertehniskās komunikācijas būtu uzturētas pienācīgā tehniskā kārtībā, kas ir atbildētāja kā mājas pārvaldnieka tiešais pienākums.

Prasītāja ieskatā atbildētājs nav pienācīgi sekojis tā apsaimniekošanā nodotās dzīvojamās mājas komunikāciju tehniskajam stāvoklim, kas rezultātā noveda pie Dzīvokļa iekštelpu bojājumiem, tādējādi nodarot zaudējumus trešās personas mantai.

Juridiskajā literatūrā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv trīs šādi priekšnoteikumi: 1) prettiesiska vainojama rīcība (ietver arī vainojamības vai attaisnojumu neesamības noskaidrošanu); 2) kaitējuma esamība; 3) cēloniskais sakars starp prettiesisko rīcību un kaitējumu *(prof. Dr.habil.iur. Kalvis Torgāns. Vainas vai attaisnojumu meklējumi civil tiesībās. Jurista Vārds, Nr.20, 2005.gada 31.maijs).*

Ņemot vērā iepriekš norādītos faktiskos un juridiskos apstākļus, ir konstatējami minētie trīs priekšnosacījumi zaudējumu atlīdzībai. Ir konstatējams, ka Dzīvoklim nodarīto zaudējumu cēlonis nav nejaušs notikums, bet ir atbildētāja prettiesiskas bezdarbības sekas, proti, ūdens noplūdi varēja novērst, ja dzīvojamās mājas kopējās inženiertehniskās komunikācijas (konkrētajā gadījumā - kanalizācijas stāvvads) būtu uzturētas pienācīgā tehniskā kārtībā, t.sk., regulāri apsekotas, un veikti nepieciešamie remontdarbi vai tehniskā apkope, nodrošinot to, ka no atbildētāja atbildības robežās esošajām inženierkomunikācijām nenoplūst ūdens.

Prasītājs uzskata, ka ir pierādīts arī cēloniskais sakars starp atbildētāja prettiesisko rīcību un zaudējumiem, jo tieši inženierkomunikācijas avārijas rezultātā, kam par iemeslu bija atbildētāja prettiesiska bezdarbība, tika nodarīti zaudējumi prasītāja apdrošinātajam Dzīvoklim, ko sedza prasītājs apdrošināšanas atlīdzības veidā. Pamatojoties uz likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu, prasītājs minētos zaudējumus ir tiesīgs prasīt atlīdzināt no vainīgās personas, t.i., no atbildētāja.

Civilprocesa likuma 195.pantā ir noteikts, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Ceļot prasības pieteikumu tiesā, prasītājam ir radušies izdevumi advokāta palīdzības apmaksai. Civilprocesa likuma 33.panta trešās daļas izpratnē šādi izdevumi ir uzskatāmi par ar lietas vešanu saistītiem izdevumiem, un atbilstoši Civilprocesa likuma 44.pantam prasības apmierināšanas gadījumā izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam.

Pamatojoties uz augstāk minēto lūgts tiesu piedzīt no SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" par labu prasītājam zaudējumus EUR 1918,29, samaksāto valsts nodevu EUR 287,74, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70, kā arī ar lietas vešanu saistītos izdevumus advokāta palīdzības apmaksai EUR 575,49 apmērā, pavisam kopā EUR 2786,22. Noteikt tiesības prasītājam saņemt 6% gadā no piespriestās summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta noteikumiem 2015.gada 31.jūlijā atbildētājam uz juridisko adresi ir izsūtīts prasības pieteikums un noteikts termiņš rakstveida paskaidrojumu iesniegšanai līdz 2015.gada 31.augustam, izskaidrojot atbildētāja tiesības (lietas 54.lapas).

Tiesas noteiktajā termiņā atbildētājs tiesā iesniedzis rakstveida paskaidrojumus par prasību (lietas 55.-59.lapa), norādot, ka prasību neatzīst un lūdz lietas izskatīšanu tiesas sēdē.

Paskaidrots, ka iesniegto prasību neatzīt pilnīgi sekojošu apsvērumu dēļ: Civillikuma 1792.pants nosaka, ja zaudējumu atlīdzības prasījums izriet nevis no līgumiskas saistības pārkāpuma, bet no darbības, kas pati par sevi bijusi prettiesīga, tad zaudējuma vērtējums samērojams ar priekšmeta vērtību zaudējuma nodarīšanas laikā. Tiesību teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no ievainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (K. Torgāns. Saistību tiesības I.daļa. Rīga. 2006. 209.lpp.)

Aukstāk minētie noteikumi ir pamatnostādne zaudējumu atlīdzības konstatācijai.

Atbildētājs kā lielākais Rīgas pilsētas dzīvojamo māju pārvaldnieks norāda, ka savas atbildības robežās, vienmēr laicīgi remontē vai nomaina mājas kopīgas komunikācijas un prasītājs pretējo nav pierādījis.

2012.gada 12.oktobra Aktā (turpmāk-Akts) konstatēts, ka dzīvoklim ir nodarīti bojājumi sakarā ar kanalizācijas stāvvada bojājumu, proti, tātad tādu apstākļu dēļ, kurus Atbildētājs nevarēja paredzēt un viņam arī nebija tas jāparedz, jo kanalizācijas šahta bija aizbūvēta ar reģipsi.

Lai iestātos zaudējumu atlīdzības pienākums, nepieciešams konstatēt arī cēlonisko sakaru starp radītajiem zaudējumiem un neattaisnojamo darbību. Cēloniba kā filozofijas kategorija ir nepieciešams ģenētisks sakars starp parādībām, no kurām viena (cēlonis) nosaka otru (sekas). (K. Torgāns. Saistību tiesības 1.daļa.Rīga.2006.210.lpp.). CPL 92.pants nosaka, ka pierādījumi ir ziņas, uz kuru pamata tiesa nosaka tādu faktu esamību vai neesamību, kuriem ir nozīme lietas izspriešanās. Savukārt, atbilstoši CPL 93.panta pirmajai daļai, katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato prasījumus vai iebildumus.

Pietam Civillikuma 1776.panta pirmā daļa paredz, ka cietušajam zaudējumu novēršanai jāveic tādi pasākumi, kas attiecīgajos apstākļos ir saprātīgi. Savukārt tā paša panta trešā daļa paredz, ka cietušajam ir tiesības prasīt to zaudējumu atlīdzību, no kuriem tam nav bijis iespējams izvairīties, veicot iepriekš citētajā panta daļā minētos pasākumus.

Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 24.aprīļa spriedumā Nr.C28359512, (Līdzīgā lietā) motīvu daļas 9.1.p.p. norādīts, ka lietas materiālos nav pierādījumu, kas ļautu secināt, ka karstā ūdens cauruļvada plīsums, radies tieši atbildētāja neattaisnojamas darbības - bezdarbības rezultātā, proti, regulāri neveicot cauruļvada pārbaudi, kā arī tiesa nav konstatējusi un guvusi pierādījumus par faktu, vai veicot iekārtas apskati, tiktu izslēgta iespēja, ka cauruļvada ventiļa plīsums tiktu novērsts. Atbildētājs pievienojas Rīgas apgabaltiesas viedoklim pilnībā un uzskata, ka prasītājs nav pierādījis savu zaudējumu atlīdzības prasījumu.

Ar Ventspils tiesas tiesneses I.Fišeres lēmumu nolemts civillietu iztiesāt tiesas sēdē (lietas 65.lapa).

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis prasību uzturēja pilnā apmērā uz prasības pieteikumā minētajiem pamatiem un lūdza to apmierināt. Papildus paskaidroja, ka šajā gadījumā tika segti tieši veiktie remonta darbi. Tāmi pārbaudīja un apstiprināja sertificēts būvniecības speciālists. Visi tāmē norādītie un veiktie darbi tieši izrietēja no saliešanas fakta. Tas, ka sākotnējā apskatē netika konstatēts sienu saliešanas fakts, nepierāda, ka siena nebija salieta,

bet gan tikai to, ka sākotnējās apskates brīdī ūdens vēl nebija izsūcies cauri. Stāvvada apsekošanai bija atstāta lūka, pa kuru atbildētājs būtu varējis stāvvadu apsekot. Lūdz prasību apmierināt.

Tiesas sēdē atbildētāj pārstāvis prasību neatzina pilnā apmērā uz rakstveida paskaidrojumos minētajiem pamatiem un lūdza to noraidīt. Papildus paskaidroja, ka noplūde notikusi stāvvada bojājuma dēļ un ka bojājums varēja būt tikai mehāniskas iedarbības radīts. Uzskata, ka tāme ir nesamērīga un ka piemērojams Civillikuma 1792.pants. Uzskata, ka lietā nav pierādīti Cl 1779.panta priekšnoteikumi zaudējumu atlīdzībai. Atzīst, ka pierādījumu tam, ka atbildētājs būtu gribējis Dzīvoklī apsekot stāvvadu un nav varējis to izdarīt, nav. Lūdz prasību noraidīt.

Pārbaudot lietas materiālus, noklausoties prasītāja pārstāvja paskaidrojumus un lūgumu prasību apmierināt, atbildētāja paskaidrojumus, ka prasību neatzīst, kā arī izvērtējot lietas būtību kopumā, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnā apmērā šādu apsvērumu dēļ.

Tiesa secina, ka lietā nepastāv strīds par to, ka /pers. C/, kā apdrošinājuma ņēmējai un apdrošināšanas objekta /adrese/ īpašniecei, prasītājs, kā apdrošinātājs, 11.10.2012. ir izsniedzis Apdrošināšanas polisi Nr.391100373724 (lietas 26.– 28. lapas) ar apdrošināšanas periodu no 2012.gada 12.oktobra līdz 2013.gada 12.oktobrim.

No apdrošināšanas polises Nr. 391100373724 redzams, ka viens no apdrošināšanas polisē paredzētajiem apdrošinātajiem riskiem ir noplūde no inženierkomunikācijām.

Tāpat, lietā nav strīda par to, ka atbildētājs ir dzīvojamās mājas /adrese/ apsaimniekotājs un par to, ka 2012.gada 12.oktobrī notikusi apdrošinātā nekustamā īpašuma /adrese A/, Rīgā appludināšana kanalizācijas stāvvada bojājuma dēļ, kā rezultātā dzīvokļa īpašumam nodarīti bojājumi. Minēto apliecina lietā esošais 2012.gada 12.oktobra sastādīts Akts (lietas 14.-15.lapas), kā arī 2012.gada 18.oktobra Īpašuma apskates protokols (lietas 16.lapa).

No lietas materiāliem redzams, ka apdrošināšanas ņēmēja un apdrošināšanas objekta īpašniece /pers. C/, pamatojoties uz negadījuma brīdī spēkā esošo Apdrošināšanas polisi, 2012.gada 15.oktobrī iesniedza prasītājam Īpašuma apdrošināšanas atlīdzības pieteikumu par īpašumam nodarītajiem bojājumiem (lietas 29. lapa).

Redzams, ka pamatojoties uz apdrošināšanas polises Nr.391100373724 noteikumiem, /pers. C/ pieteikto atlīdzības pieteikumu, 2012.gada 7.novembrī starp SIA „A.V.E. Plus" un /pers. C/ noslēgto līgumu Nr.022/2012 par Dzīvokļa remontu (lietas 17.-20.lapas), Pieņemšanas - nodošanas aktu par izpildītajiem remontdarbiem (lietas 32.lapa), SIA „A.V.E. Plus" 2012.gada 2.novembra rēķinu Nr.061/2012 (lietas 22.lapa) un SIA „A.V.E. Plus" 2012.gada 23.novembra rēķinu Nr. 063/2012 (lietas 21.lapa), prasītājs ir izmaksājis SIA „A.V.E. Plus" apdrošināšanas atlīdzību LVL 1448,18 apmērā par ūdens noplūdes rezultātā bojātā Dzīvokļa remonta izdevumiem (lietas 30.-31.lapas).

Saskaņā ar apdrošināšanas polises Nr. 391100373724 nosacījumiem, apdrošinājuma ņēmējs ir samaksājis pašrisku EUR 142,29 (LVL 100) apmērā, ko prasītājs atrēķinājis no zaudējumu summas.

Līdz ar to prasītāja zaudējumi saistībā ar kanalizācijas noplūdi sastāda EUR 1918,29 (LVL 1348,18), ko prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja.

Lietā nav strīda par to, ka prasītājs izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību EUR 1918,29 apmērā par nodarītajiem zaudējumiem nekustamajam īpašumam – dzīvoklim /adrese/, sakarā ar noplūdi.

Likuma „Par apdrošināšanas līgumu„, 40.panta pirmajā daļā ir noteikts apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem, izņemot gadījumus, kad ir nodarīts kaitējums personas dzīvībai, veselībai vai fiziskajam stāvoklim.

Atbildētājs savos paskaidrojumos un tiesas sēdē norādīja, ka nav vainojams pie zaudējumu nodarīšanas. Līdz ar to lietā pastāv strīds par to, vai atbildētājs vainojams zaudējumu nodarīšanā dzīvokļa īpašniekam sakarā ar kanalizācijas stāvvada plīsumu.

Civillikuma 1770.pants noteic, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Atbilstoši Civillikuma 1773.pantam zaudējumi var būt tieši, netieši un nejauši. Savukārt Civillikuma l775.pants noteic, ka katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Saskaņā ar Dzīvokļu īpašuma likuma 2.panta pirmo daļu dzīvokļa īpašums ir dzīvojamā mājā tiesiski nodalīts pastāvīgs nekustamais īpašums. Dzīvokļa īpašums sastāv no

atsevišķā īpašuma un attiecīgās kopīpašuma domājamās daļas.

Saskaņā ar Dzīvokļu īpašuma likumu 4.panta pirmās daļas 1.punktu – kopīpašumā esošajā daļā ietilpst (..) dzīvojamo māju apkalpošanas inženierkomunikāciju sistēmas, iekārtas un citi ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistīti funkcionāli nedalāmi elementi, kas nepieder

pie atsevišķā īpašuma (..).

Minētās likuma normas izpratnē kanalizācijas stāvvads ir uzskatāms par dzīvojamās mājas inženierkomunikāciju sistēmu (iekārtu).

Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta otrās daļas 7. un 8.punktā ir noteikts, ka dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga pieņemt lēmumu par kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanas formu un atsevišķu vai visu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību uzdošanu pārvaldniekam.

Lietā nav strīda, ka dzīvojamā māja /adrese/, ir nodota SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" pārvaldīšanā.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punkta c) apakšpunktā noteiks, ka obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības ietver dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanu, tehnisko apkopi un kārtējo remontu.

Lietas 14.-15.lapā atrodas SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" 2012.gada 12.oktobra Akts par konstatētajiem bojājumiem /adrese/, no kura ir redzams, ka konstatēts, ka dzīvokļa Nr.31 bojājumu iemesls bijis kanalizācijas stāvvada bojājums dzīvoklī Nr.31. Komisija, ņemot vērā augstākminēto un izvērtējot visus apstākļus konstatējusi, ka dzīvoklim Nr.31 ir nodarīts zaudējums, kas radies stāvvada bojājuma dēļ. Kanalizācijas un ūdens komunikāciju šahta ir aizdarīta ar reģipsi un lūku. Pie inženiertehnisko komunikāciju vizuālas apskates, bojājumu defektus nav iespējams konstatēt.

Saskaņā ar Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likumu izdotie 2010.gada 28.septembra Ministru kabineta Noteikumi Nr. 907 "Dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām" (nosaukums Ministru kabineta 2011.gada 20.septembra noteikumu Nr. 720 redakcijā) 6.punktu dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inžienierkomunikāciju tehnisko apkopi, vizuālo pārbaudi, tehnisko apsekošanu un bojājumu novēršanu nodrošina dzīvojamās mājas pārvaldītājs.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Tiesa atzīst, ka kanalizācijas stāvvada tehniskā stāvokļa pasliktināšanās vai bojāšanās nav pēkšņs notikums, tā rodas ilgākā laika periodā. Tādējādi to ir iespējams konstatēt un novērst, savlaicīgi apsekojot to un veicot remontu. Līdz ar to tiesa secina, ka kanalizācijas stāvvada apsekošanu atbildētājs nav veicis ar pienākošos rūpību, kas ļautu konstatēt tā bojājumu un novērst plīsumu, savlaicīgi veicot stāvvada remontu. Pastāv šaubas, vai atbildētājs vispār ir veicis kanalizācijas stāvvadu apsekošanu dzīvoklī, jo aktā tas nav norādīts. Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis atzina, ka nevar iesniegt pierādījumus tam, ka būtu šādu apsekošanu veicis.

Tiesa atzīst par nepamatotu atbildētāja norādi tiesas sēdē uz to, ka stāvvada bojājums esot varējis rasties tikai mehāniskas iedarbības rezultātā. Kā redzams, tad notikušo tieši par bojājumu nevis plīsumu nosaukuši tieši atbildētāja darbinieki, līdz ar ko viņu formulējums nevar radīt pamatu secinājumam

par kādas trešās personas vainu stāvvada bojājumā. Bez tam, ne paša aktā, ne arī kādos vēlākos dokumentos nekur nav norāde uz to, ka stāvvadam būtu konstatēts kāds trešās personas radīts mehānisks bojājums, kas dod pamatu atzīt, ka bojājums radies nolietojuma un nepienācīgas apkopes rezultātā.

Tiesa atzīst, ka nav pamatoti arī atbildētāja iebildumi pret tāmi. Kā redzams no lietas materiāliem, tad kanalizācijas stāvvada noplūde notikusi tieši koridorā. No tāmes redzams, ka visi tajā norādītie darbi arī veikti tikai koridorā un tiesas ieskatā ir veikti, lai atjaunotu koridora stāvokli, kāds tas bija pirms noplūdes un tai sekojošā stāvvada remonta.

Konkrētajā gadījumā atbildētāja pienākumu prasītājam atlīdzināt zaudējumu rada tā darbinieku nepietiekoša rūpība stāvvadu apsekošanā.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājs ir pilnībā atbildīgs par 2012.gada 12.oktobrī notikušo kanalizācijas ūdens noplūdi un tās rezultātā dzīvoklim radītajiem zaudējumiem.

2014.gada 12.jūnijā prasītājs ir griezies ar pretenziju pie atbildētāja, lūdzot segt nodarītos zaudējumus (lietas 33.-34.lapas).

Civillikuma 1770.pantā ir noteikts, ka ar zaudējumu ir jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Civillikuma 1771.pants nosaka, ka zaudējums var būt vai nu tāds, kas jau cēlies, vai tāds, kas stāv priekšā; pirmajā gadījumā tas dod tiesības uz atlīdzību, bet otrajā

uz nodrošinājumu, bet 1772.pants paredz, ka jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums.

Tiesa atzīst, ka apdrošinājuma ņēmējs ir cietis mantiskus zaudējumus, kas izpaudies kā viņa tagadējās mantas samazinājums, kas radies, izmaksājot apdrošināšanas atlīdzību. Minētais zaudējums, kurš ir jau noticis, dod tiesības uz atlīdzību. Apdrošinājuma ņēmēja dzīvokļa remontdarbu veicējs ir saņēmis no prasītāja atlīdzību.

Tiesa atzīst, ka lietā ir konstatēti visi zaudējumu atlīdzināšanas priekšnosacījumi, līdz ar ko prasītāja prasība kā pamatota apmierināma, piedzenot no atbildētāja par labu prasītājam

zaudējumu atlīdzību EUR 1918,29 apmērā.

Civilprocesa likuma 195.pantā ir noteikts – taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Prasītājam ir tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6% procentus gadā no vēl nesamaksātās pamatparāda summas EUR 1918,29 par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma pilnai izpildei.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu – pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Līdz ar to no atbildētāja prasītāja labā piedzenami samaksātie tiesas izdevumi: valsts

nodeva EUR 287,74 apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR apmērā (lietas 10., 11.lapa).

Bez tam, no lietas materiāliem ir redzams, ka prasītājam ir radušies ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības apmaksai EUR 696,34 apmērā (lietas 12.lapa), kurus prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja EUR 575,49 apmērā. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1) punkta a) apakšpunktu atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 euro, atlīdzināmi to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas. Savukārt, Civilprocesa likuma 44.panta ceturtajā daļā noteikts, ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra, līdz ar ko prasītājam ir atlīdzināmi izdevumu par advokāta palīdzību EUR 287,74 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204^{1}.pantu – taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, par personu un mantu izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un vadoties no likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmās daļas, Civillikuma 1765.panta, 1770.panta, 1771.panta, 1772.panta, 1779.panta, Civilprocesa likuma 97.panta, 193.panta, 195.panta, $204.^{1}$panta, $250.^{27}$panta tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt.

Piedzīt no SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" (reģistrācijas Nr.40103362321) par labu IF P&C Insurance AS Latvijas filiālei (reģistrācijas Nr.40103201449) zaudējumus EUR 1918,29 (viens tūkstotis deviņi simti astoņpadsmit *euro* un 29 centi), un tiesas izdevumus - valsts nodevu EUR 287,74 (divi simti astoņdesmit septiņi *euro* un 74 centi), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus advokāta palīdzības apmaksai EUR 287,74 (divi simti astoņdesmit septiņi *euro* un 74 centi) un ar lietas vešanu saistītos izdevumus EUR 4,70 (četri *euro* 70 centi), pavisam kopā EUR 2498,47 (divi tūkstoši četri simti deviņdesmit astoņi *euro* un 47 centi).

Zaudējumu summu ieskaitīt IF P&C Insurance AS Latvijas filiāle norēķinu kontā LV85NDEA0000080320357, Nordea Bank AB Latvijas filiāle, kods NDEALV 2X.

Noteikt IF P&C Insurance AS Latvijas filiāle (reģistrācijas Nr.40103201449) tiesības saņemt likumiskos procentus 6% (seši procenti) gadā no summas – EUR 1918,29 (viens tūkstotis deviņi simti astoņpadsmit *euro* un 29 centi), līdz sprieduma izpildes (izsoles) dienai.

Noteikt SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" (reģistrācijas Nr.40103362321) sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Ventspils tiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas, t.i., 2015.gada 11.decembra.

Tiesnese I.Fišere